

לתת לו הנשמה מלאכותית, עד שהרופא יגיע. אבל אז כבר לא היה בחיים. לקח חצי שעה לר"ר ברדה להגיע. הוא לחץ על חזהו בשתי ידיו, ניסה לעסות אותו, הוציא מזרק, אבל הרים את ידיו לשמיים, בתנועה של כניעה: "מאוחר!" הוא אמר. כעבור שעתים הגיע רופא בית-הסוהר.

התפרעויות

קרב חיפשי

"אנחנו רוצים את הערבי! אנחנו נהרג אותו!" שאגו בלי הרף אלפי אנשים מוכי-אמוק, שניצבו במרכזו של איצטדיון בלומ-פילד היפוואי. נשים משולהבות סיפסו מעל גדרות האיצטדיון, עשרות השוטרים, ש-נזעקו למקום, עמדו אובדי עצות, גם כשי-גברים מיוזעים החלו להשליך עליהם כפרי-אות בקבוקים ואבנים.

רק בשעה שתיים לפנות בוקר הצליחו עשרות שוטרים, שזרקו שתי פצצות גז מדמיע להשתלט על הקהל טרוף-החושים.

ערבי נגד יהודי? היה זה סיומו ה-מפתיע של קרב, שעמד למעשה להסתיים

(המשך מעמוד 11)

חומות החצר של בית-הסוהר בשאטה. "זה עצבים!" באותו שבוע מינו רופא קבוע לבית-הסוהר. זה עולה חדש מ-רומניה, שעבד קודם לכן בגליל. בר ניגש אליו, התלונן על כאבים. הרופא נתן לו כדורים, ואמר לו שהוא מקורר. היו אלה כדורי אסילגן, ועוד כמה כדורים אחרים להרגעה. בר התעצבן, והתנהל ויכות בינו לבין הרופא.

בר יצא מרוגז מהמרפאה, וכעבור ארבע שעות קיבל את ההתקפה השנייה. הרופא היה עדיין במקום. הוא הוזעק לחדרו, ו-קבע: "זה עצבים, שייגע! אם הוא לא רוצה לקחת את התרופה שאני נותן לו, שלא ייקח."

זה היה בצהריום, כשחזרנו מעבודה. מייד נוצרה התקהלות של האסירים, והתמז-נצלו בפני אסירים, וסיפר להם כל מיני דב-רים שרופא לא צריך לספר אותם. הוא אמר לנו: "אם אסיר לא חושב שאני טוב, שלא יבוא לקבל אצלי טיפול. אני רופא שנים, ויודע מה שאני עושה."

באותו יום הזכירו לשבח את ד"ר סמיר,

ד"ר יוחנן באדר יקבל את היוזמה לארגן קנוניה חדשה של הוות ומפא"ן, לשבירת הרמוקראטיה בכנסת.

היה הרוח החיה של הקנוניה ששללה מן האופוזיציה את הזכות הבלתי-מגובלת להגיש הצעות לסדר-היום, יום עתה באדר חקיקת חוק שיגדיל בהרבה את אחוזי-החסימה, כדי למנוע כניסתן של סיעות אופוזיציוניות קטנות לכנסת השביעית.

המטרה הכרוכה של הקנוניה: למנוע את המשך קיומה של סיעת העולם הזה — כוח חדש בכנסת הבאה. לשם כך רוצה באדר לקבוע אחוזי-חסימה גבוה במיוחד, מתוך הנחה שמיספר בוחרי הסיעה בבחירות הבאות יהיה הרבה יותר גדול מאשר בבחירות האחרונות.

"חוק הכשרות" לא יתקבל בקרוב. הצעת-החוק הממשלתית, שכבר הונחה על שולחן הכנסת, מחמירה את הכפייה הדתית, מכיוון שהיא מוסרת לרבנות הראשית את הסמכות הבלעדית להחליט מה כשר ומה לא, תוך קיפוח שאר הזרמים ביהדות. עתה ויתרה הממשלה בחשאי על הצעה זו — מפני שהרבנות החליטה שאינה קיצונית די צורכה.

נסיעת דיין לוויאטינאם תחריף את הניגודים הפנימיים בקרב רפ"י. מתנגד חריף לנסיעה הוא יוסף אלמוגי, המגבש יותר ויותר עמדה שמאלנית בתוך רפ"י, בניגוד לעמדה הימנית של דיין. אך הנסיעה מהנה גם סטירת-לחי לדוד בן-גוריון, המטיף מזה שנים לנסיון מחודש להתקרבות

השוד אירע לאחר סיום מכירת הכרטיסים, כשהקופאים ערכו את הסיכומים וארזו את הכסף והכרטיסים. בתמונה האמצעית נראים שלושת השודדים, כשהאמצעי מביניהם נוסל בידי את תיק הכסף. התמונה משמאל מראה שלוש רקדניות מהלהקה, מיד לאחר השוד.

שעות אחדות קודם לכן, רפאל הלפרין איר-גן ערב של האבקות חופשית, במוצאי-השבת האחרונה, סיים אותו דקות אחדות לפני השעה שתיים-עשרה בניצחון על גיו-בן-כליפה.

ואו, כשהכל חשבו שהכל נגמר, החלה המהומה הגדולה. אחמד פואד הנצרותי, ש-התאבק קודם לכן, פרץ לפתע לזירה. "אני רוצה להאבק איתך!" קרא לעברו של ה-ל-פרין, וניסה להתנפל עליו. דקה לאחר מכן זרם הקהל בן 15,000 הנפס, אל הזירה, ניסה לעשות שפטים בפואד. באיזה רשות רוצה ערבי להתכתש עם יהודי, שעונד מגן-דוד על המכנסים?

אחמד (ג'ראש הבדולי) פואד (20), משקל 138 קילוגרם, גובה 194 סנטימטר, היה במצב רוח קרבי ביותר, העיף באוויר את כל מי שנקלע לקרבתו. רק ארבעים שוט-רים הצליחו בסופו של דבר להשתלט עליו, עצרו אותו בחדר ההלבשה של האיצטדיון. ההמונים מצאו להם בינתים מטרה חדשה להשתוללות חסרת התקדים: השוטרים. אבי-נים, בקבוקים, כסאות, מקלות. כל מה ש-ניתן לזרוק, הועף על השוטרים. "אנחנו רוצים את הערבי!" זעקו אלפים חסרי-מעצורים. המחזה היה מבהיל. האלפים הש-תוללו, צמאי דם. "עכשיו אני מבין מה זה כשהמון רוצה לעשות ליניץ" הפליט צופה מבהיל.

כאשר הצליחו השוטרים, לפנות בוקר, לחלץ בסופו של דבר את פואד, דומה היה כאילו כלום בלהות עבר עליהם. "דבר כזה עוד לא עבר עליי", אמר אחד מהם, "זו היתה ממש מלחמה."

רופא בית-הסוהר הקודם, הרופא החדש קפץ ואמר: "אני חושב שאני קצת יותר טוב מדוקטור סמיר."

הרופא עזב את בר, ורק אחרי שלושה-ארבעה ימים קם בר מהמיטה.

בהתקפה השלישית, שבאה כעבור עשרה ימים, ביקש בר להעביר אותו לבית-חולים בעפולה. אבל הרופא אמר לו שהוא יכול לנסוע רק לבית-החולים ברמלה.

כדורים קטנים וזריקה. בבית-הסוהר המרכזי ברמלה יש אמנם מיסד הנקרא בית-חולים, אבל בין האסירים אין לו שם טוב. בר סירב לנסוע לשם.

בהתקפה השלישית, שאף היא באה ב-שעות הערב, לא היה רופא בית-הסוהר. גם חובש כבר לא היה. הקצין התורן ניסה להזעיק את ד"ר ברדה, אבל הוא לא היה בביתו. לכן טילפן לעין-חרוד, לרופא ה-ארגנטיני. הוא הגיע אחרי שעה ומשהו, נתן לבר כדורים וזריקה. אחרי יומיים בר-קם להתחיל להסתובב, אבל לא-טלס, ובלי השילומים הארוכים שלו.

לעבור שבועיים בדיוק, בשעה 6.35 ב-בוקר, כנס סגן מנהל בית-הסוהר לשטח, הגיע אלינו. בר היה מגולה, ושוחח עם סגן המנהל. לידו עמדו, בני, ועוד אסיר אחד ש-השתחרר ממאסר עולם. בר אמר לסגן ה-מנהל, שיש לו בעייה מאוד חשובה, והיא פליס נגד הזבובים בחדרו. אחרי המלה הזו, הסתייב וצנח לתוך זרועותיו של סגן ה-מנהל.

הכנסנו את ישראל לתוך חדרו. השכבנו אותו על המיטה ומישהו רץ להזעיק את החובש או הרופא. החובש הגיע, ניגש וניסה

בתמונה מימין נראה השודד לבושי-השחורים, כשכובע-גרב מכסה את פניו, עומד בתא הקופה, מזויין בתת-מקלע. על הארץ שוכב אחד משלושת הקופאים, ועל הכיסא יושב קופאי נוסף, שנצטווה לא לסובב את ראשו.

השוד הנועז שוד קופת לה-קת בלונ הקרה הווינאית, שהסתכס בשלושים אלף לירות, שוחרר בדייקנות על-ידי העולם הזה במקום ההתרחשות.

אל סין העממית, בעוד שנסייעת דיין מתפרשת בהכרח כמעשה אנטי-סיני מובהק.

הסיכמון החמור, שהביא למשבר בפקולטה לארכיטקט-טורה בטכניון, עשוי להסתיים עוד השבוע. כמה שרים בממשלה נכנסו לעובי הקורה ולחצו על הנהלת הטכניון לסגת מעמדתה הנוקשה.

גם מורי הפקולטה ייכנעו כנראה להשפעתם של תלמידיהם, ויסימו לכמה ויתורים, אם יראו נכונות לויתורים מצד ההנהלה. אם גם פעילות זו של הסטודנטים ערב החופש הגדול לא תישא פרי, יוחמר המשבר פי כמה וכמה. בשלב הבא, אם יבוא, עלולה הפרשה להסתיים בהתפטרות נשיא הטכניון.

משרד המסחר והתעשייה ישנה את מדיניותו בשטח עירוד הסרט הישראלי. אשר הירשברג, הממונה על העירוד, לא יאשר עוד מקדמות והלוואות ממשלתיות על חשבון השיחרור ממסים, ממנו נהנים הסרטים הישראליים, כל עוד לא יפקידו המפיקים עצמם אחוז גבוה מהסכום הדרוש להפקת הסרט. צעד זה נועד להקשות על עסקי-רמאות.

ההחלטה הממשלתית מלפני שלושה חודשים, בדבר הצמדת המשכנתאות לתוספת-היוקר במקום למדד, תהפוך שוב לבעיה בוערת. הממשלה אמנם החליטה כך, אולם ההחלטה נשארה על הנייר. הבנקים ממשיכים להגדיל את המשכנתאות עם כל עליה במדד.

מנגנון המפלגה הליבראלית עומד בפני התפוררות, כתוצאה מן הבוזנות של מערכת הבחירות. כדי להקל על המצב הכספי החמור, יפסדו שני שלישים מעובדי המנגנון הקבוע של המפלגה מהם עסקנים בעלי ותק-בשכר של יותר מ-15 שנה.

הצעה מיוחדת, במכירת סופי-העונה בכדורגל: שני שחקנים מצטיינים של מכבי פתח-תקווה. הקבוצה, שירדה לליגה א' והשרויה במצב כספי חמור, תשחרר את שני כוכביה יוסף רוזנצווייג וזאב זלצר לאגודה שתרבה במחיר. קונה פוטנציאלית: מכבי נתניה, השואפת ברצינות לאליפות בשנה הבאה.